

Українська Греко-Католицька Церква

ВІСНИК ПАРОХІЇ

Храму Преображення ГНІХ м. Львова

“Щоб усі були одно...” Ів. 17 (21)

Число 6(250)

виходить з 1998 року

липень 2010 Р. Б.

2 серпня - пророка Іллі

9 серпня - Великомученика і цілителя Пантелеймона

*Звання високе лікарського уміння прийнявши, славний, через науку священного Єрмолая, возлюбив ти благочестиву віру матері твоєї. За неї, радіючи, мужньо постраждав ти і прийняв благодать недуги ціляти. Тому й наші недуги зціли, щоб ми похвалами почитали твою пам'ять, великомученику Пантелеймоне.
(тропар великомученику)*

До річниці Митрополита

29 липня виповнюється 145 років від дня народження Митрополита Української Греко-Католицької Церкви Андрея Шептицького, якого називають однією з найвизначніших постатей Вселенської Церкви ХХ століття. Провідною ідеєю його життя була єдність Христової Церкви та створення Української держави, наділеної християнською душею. Митрополит Андрей любив свій рідний народ, бажав йому щастя вічного і дочасного, а це дочасне щастя вбачав у релігійній єдності.

За свою духовну ревність він заслужив на належну увагу від своєї пастви. Вже не один десяток років йдуть обговорення про увіковічення його постаті у пам'ятнику.

Таким чином 20 липня завершився перший тур всеукраїнського конкурсу на кращу концептуальну ідею пам'ятника Служі Божому Митрополиту Андрею Шептицькому у м. Львові.

Журі обрало найкращих 6 проектів, які візьмуть участь у другому турі конкурсу. Серед фіналістів роботи скульпторів Посікіра Миколи, Василя Ярича, Леоніда Молодожанина, Романовича Романа, Гурмак Василя і Миколая, Ярослава Мотики.

У другому турі, який відбудеться 16 вересня цього року, організаційний комітет за поданням робочої групи обере найкращий проект пам'ятника.

Як повідомлялося раніше, на офіційній інтернет сторінці Львівської Архиепархії (www.ugcc.lviv.ua) ви матимете можливість взяти участь у інтернет голосуванні, віддавши свій голос за найкращий проект. Заохочуємо вас до активної участі у голосуванні.

*о. Павло Дроздяк,
прес-секретар Львівської Архиепархії*

ПРО БОЖУ СПРАВУ ДБАЙМО РАЗОМ.

«Миряни, як учасники служби Христа – Священника, Пророка і Володаря, мають свою активну частку в житті і дії Церкви. Їхня діяльність в церковних громадах є така конечна, що без неї навіть пастирський апостолят часто не може досягнути свого повного успіху. Бо миряни справді апостольського духа, на взір тих мужів і жінок, які спомагали Павла в проповіді Євангелії (пор. Діян. 18,18.26; Рим. 16,3), доповняють те, що їхнім братам недостає, та відсвіжують духа і пастирів і решти віруючого народу (1 Кор.16,17-18), - такими словами визначає другий Ватиканський Собор місію і завдання усіх членів Христової Церкви, зобов'язує кожную охрещену людину, збудовану Духом Святим у вірі, любові і надії, з особливою відповідальністю ставитись до свого призначення. Всяке призначення є дароване Богом кожній людині зокрема і тільки в ньому людина може найкраще себе проявити. Свою діяльність, навіть найпростішу, як у Церкві так і в суспільстві, християнин зобов'язаний виконувати на благо людей і на збудування Церкви у спільності з братами в Христі, а передовсім – з своїми пастирями. « Їм, пастирям, належить судити про їхню правдиву природу і впорядкований ужиток... щоб усе перевіряти й держатися того, що добре» - постановляє Собор у декреті про апостолят мирян.

Свого часу гарно сказав про мирян Святіший отець Пій XII, папа Римський: «Миряни перебувають на фронтній лінії життя Церкви, і саме через них вона є життєдайною основою людської спільноти. Отже, вони, головні вони, повинні мати щораз то яснішу свідомість, не тільки того, що вони належать до Церкви, але що вони є Церквою...»

Початок XXI століття знаменний тим, що Церква переживає серйозні потрясіння, і тому цей час вимагає саме від мирян якнайбільшої участі у житті Церкви і її боротьбі за вижиття. До посткомуністичного релігійного невігластва на сьогоднішній час ще прилучилася нехоть і байдужість ліберального суспільства західного світу, а, власне, ці недуги висталяють вимогу перед мирянами активно включатися в потребу нової євангелізації. Першим кроком для християнина у цьому напрямку є якнайбільше отримати знань, щоб, відтак, задіяти себе і вдома, і в катехитичних осередках, і у суспільному місці, де можна проповідувати Слово Боже. Найменша пасивність, байдужість чи лінивість є великою виною перед Господом.

На даний час у суспільстві так багато сімей і окремих людей, що потребують харитативної соціальної допомоги. Тому, на сьогодні соціальна допомога потребуючим – це коник, на якому різного роду секти чи інші релігійні угруповання в'їжджають у людську свідомість і розрушують релігійну цілісність нашого народу. Мирянам належить з особливою відповідальністю слідкувати за соціальними проблемами тої чи іншої сім'ї, і старатися по мірі можливості включатися у їхні розв'язання. Не стояти осторонь соціальних проблем, вважаючи, що вони покладені на плечі держави, а використовувати всі свої можливі впливи на активізацію їх розв'язання.

Якщо ж поряд ми не зауважуємо людей, яким потрібна наша допомога, а бажання допомогти живе у серці, або нам потрібна допомога, а нас ніхто не зауважує, то найкращим виявом діяльності мирян, є їхня активна участь у парохіяльному житті. Найменші потреби і проблеми завжди розв'язуються скоріше спільно, ніж поодинокі. Відповідальність за свій стан, визначеність зі своїм місцем у Христовій Церкві, приходить до людини-християнина через спільну молитву. Активізується така молитва в окремих угрупованнях, які конкретизують свою молитву з особовим і спільним наміренням, яка впирається на слова Христові: «Де два, або три зібрані в Моє ім'я – Я є серед вас». Добре, коли такої науки набирається людина у своєму сімейному колі. Коли ж сталося інакше, і людина терпить якусь незручність, її чекають у невеликих церковних спільнотах – живих духовних спільнотах, де вірні можуть набути потрібні релігійні знання, поділитися своєю радістю і бідами, послужити потребуючим, і практикуючи милосердя, самим його одержати.

Серед різноманітних мирянських угруповань і рухів, що на сьогоднішній час існують у Католицькій Церкві, належне місце заслуговує і рух «Матері в молитві».

Будучи одним з рухів, що об'єднані в спільноту «Утіха», має свій центральний осідок в Севенуоксі у Англії. На теренах України існує з **благословення Патріарха** зокрема, та кожного правлячого архієрея на своїй території Української Греко-Католицької Церкви. У парохії утворюється з благословення **пароха**, а парох, якщо не сам стає духівником, то призначає зі своїх помічників духівника для цього зібрання.

Членом руху « Матері в молитві» може стати кожна жінка, серце якої віддане дітям, через молитву у спільноті. Мова про матерів як в біологічному так і в духовному розумінні. Так як серед членкинь бувають особи, обтяжені складними життєвими ситуаціями, і їм конечною буде потреба ділитися своїми переживаннями на зустрічах, тому в спільноті повинно бути від двох до восьми жінок. Можуть бути і винятки щодо збільшення чисельності в спільноті.

Провідником такої групи є глибоко віруюча особа, що живе практикуючим християнським життям, активна помічниця у житті парохії, що втішається благочестивим сімейним життям. Сама є членом руху. У спільноті таку особу називають **служинєю**.

Метою руху є щоденна молитва заступництва за потребуєчих Божої ласки, та підтримки його членкинь а також щоденна молитва за спільноту. Суть молитви базується на словах Спасителя – щоб ніхто з них не був загублений. В дусі молитви – вираз повного довір'я Творцеві та повне підпорядкування волі Отця.

На кожній зустрічі групи члени дотримуються двох правил:

- не дають порад жодній особі стосовно її проблем, а лише вислуховують її, а потім спокійно пропонують разом помолитися і віддати ці проблеми Богові; (*місія «Матерів у молитві» - на 100 % все поручають Богові*);

- служиня (керівник) інформує усіх зібраних у групі про те, що всі озвучені проблеми в час молитовної зустрічі повинні залишатися конфіденційними.

При своїх зібраннях члени спільноти «Матері в молитві» користуються **МОЛИТОВНИКОМ**, який укладений літургійною комісією УГКЦ. До цього молитовного правила заборонено додавати інші молитовні практики.

Рух «Матері в молитві» є над конфесійний. Тому кожний член спільноти повинен бути делікатним у ставленні до тих членів Руху, які належать до інших конфесій.

Нагадую своїм парохіянам і прихожанам, що на пропозицію утворити при нашій парохії такий Рух, члени парохії відгукнулися позитивно. Спільно попросили стати координатором цієї справи в парохії нашу парохіянку **п. Оксану Березу**. Контактний телефон, яким можна заявити про своє бажання прилучитися до цього Руху – **0978042421**.

ПЕРША ЗУСТРІЧ ПЛАНУЄТЬСЯ НА 1 ВЕРЕСНЯ О 16.00 ГОДИНІ.

Чекаємо від Вас активної підтримки розвитку такого мирянського руху у парохії. Як в цілому нашому суспільстві, так і в парохії є так багато нагальних проблем, які можемо розв'язати лише за Божим благословенням. Впорядкувати домашній нелад - лише за Божим втручанням. Вимолити кращої долі для своїх дітей - лише у спільній молитовній підтримці.

Не будьмо байдужі до цієї святої справи.

Парох

Розклад Богослужінь

2.08.2010

7⁰⁰ } Пророка Іллі
9⁰⁰ } Заупокійна Бодественна Літургія
18⁰⁰ } Святкові
Божественні літургії.

8 08 2010

19⁰⁰ - Всеношне богослужіння
Помазання елеєм потребуєчих

9.08.2010

- **Вмч. і цілителя ПАНТЕЛЕЙМОНА**
7⁰⁰ Ранішні
9⁰⁰ Богослужіння
18⁰⁰ - Святкова літургія. Акафіст вмч. і цілителя Пантелеймону
Помазання елеєм недужих.

ЧУДОВІ ЛІТНІ КАНІКУЛИ ще трошки і завершаться, а дітям знову потрібно зібратися усіма своїми зусиллями, перемогти внутрішню безтурботність і сконцентрувати увагу на початку навчального року. І не тільки дітям, а, може, більше їхнім батькам.

Батьки є першими відповідальними за майбутнє своєї дитини. Тому зобов'язані шохвилини про це пам'ятати і слідкувати за тим, кому віддають свою дитину на виховання. Віддати дитину до школи, це не означає що вона пізнає правду, так конечну у її майбутнє життя.

Церква має свою концепцію на той рахунок, і тому старається заактивізувати батьків бути активними у шкільному процесі, слідкуючи за програмою якою держава дуже часто безвідповідально виховує не лише лояльних і байдужих до релігії членів суспільства, але й покірних рабів при яких вкорінюється беззаконна вседозволеність. Це не вина освітянської програми, що залишилася спадкоємицею атеїстичного більшовизму, а недолугість керівництва, яке не вміє напрацювати новітню програму виховання людини, що має право на правдивий вибір життєвих цінностей.

Ситуація з вихованням дітей і підлітків в Україні є критичною. Про це виданню «Релігія в Україні» <http://www.religion.in.ua/main/analitica/5308-pomoshh-ot-boga.html> повідомив Керівник бюро зі зв'язків з органами державної влади УГКЦ о. Роман Небожук. «Ми вважаємо, що прийшов час, коли потрібно об'єднати зусилля школи, релігійних і громадських організацій та самої держави з метою просвітницької роботи з формування батьківських цінностей, навичок і правової грамотності. Адже саме на батьків покладається першочергова відповідальність за виховання і вчинки їхніх дітей: моральна, адміністративна і навіть карна», - зауважив керівник бюро зі зв'язків з органами державної влади УГКЦ.

На думку отця Романа Небожука, «школа не пропонує цілісної і доведеної системи цінностей, на основі якої мала б формуватися особистість». До того ж, як зауважив Керівник бюро УГКЦ, батьки самоусунулися від своєї виховної ролі: «Тут проявляється цілий «букет» соціальних недуг українського суспільства: зайнятість на роботі і «заробітчанство», конфлікти між батьками, насилля в сім'ї, проблема «неповних сімей» і, нарешті, - деградація інституту сім'ї і батьківських цінностей», - наголосив отець Роман Небожук.

У відповідь на запитання видання про викладання у школах теорії Дарвіна, отець Роман нагадав, що нещодавно батьки дитини, які є прихожанами УГКЦ, звернулися до суду з тим, щоб подолати односторонній підхід у викладанні теорії еволюції: «Позов відкликаний, але в Україні багато віруючих і кінець кінцем хтось зможе захистити інтереси дітей і зобов'язати у рівній мірі представляти у школах як атеїстичний підхід, так і істину про Бога», - сказав отець.

«Ми за співпрацю Церкви і школи, - зауважив Керівник бюро УГКЦ. - Настав час шукати механізмів взаємодії школи і суспільства, а також суспільства і Церкви. Якщо ми говоримо про європейський досвід, то там батьківська рада має значний вплив на те, що викладають дітям і як їх виховують у школі, аж до призначення адміністрації школи. Тому ми вже підійшли до межі переходу від школи як закладу, що виконує державне замовлення і є відповідальним перед державою, до нової моделі – школи як надважливої громадської інституції, де воедино зливаються інтереси, права і відповідальність батьків, Церков і громадських організацій, територіальної громади і держави. Тобто ми ведемо мову про поступовий перехід до моделі громадсько-державного управління школою», - підкреслив отець Роман Небожук.

«Мета у нас одна: наші діти, гармонійне поєднання в собі якостей духовного і фізичного здоров'я, високого інтелекту і навичок для вступу у доросле життя, громадянської відповідальності і патріотизму», - впевнений Керівник бюро зі зв'язків з органами державної влади УГКЦ.

На завершення отець Роман нагадав слова Святителя Іоана Золотоуста, написані ще в IV столітті, але актуальні для кожного з сучасних батьків та виховників: «Народити дітей є справою природи, але навчити і виховати їх в доброчесності – справа розуму і волі. Отже, старайтеся не про те, щоби зробити їх багатими, але про те, щоб зробити їх благочестивими, владиками своїх пристрастей, багатими в добродіяннях. Уважно слідкуйте за їхніми вчинками, за їхніми зв'язками – і не чекайте від Бога жодної милості, якщо не виконаєте цього зобов'язання».

Департамент інформації УГКЦ

м. Львів, 79008
вул. Краківська, 21
тел. (0322)272 10 53

**Дякуємо за увагу до Вісника.
Нехай благословить Господь
тих, хто долучився до його випуску.**

e-mail: preobraz@is.lviv.ua
www.is.lviv.ua/~preobraz